

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/24/EU,

annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010,

keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 ja 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden välinen keskinäinen avunanto sellaisten toistensa saatavien ja unionin saatavien perinnässä, jotka liittyvät tiettyihin veroihin ja muihin toimenpiteisiin, edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Se varmistaa verotuksen neutraalisuuden, ja se on antanut jäsenvaltioille mahdollisuuden poistaa rajatylittäviä liiketoimia koskevia syrjiviä suoja-toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää petokset ja verotulojen menetykset.
- (2) Perintää koskevan keskinäisen avunannon järjestelyistä säädettiin ensimmäistä kertaa keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien

sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetulla neuvoston direktiivillä 76/308/ETY ⁽³⁾. Mainittu direktiivi ja sen muutossäädökset kodifioitiin keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 26 päivänä toukokuuta 2008 annetulla neuvoston direktiivillä 2008/55/EY ⁽⁴⁾.

- (3) Vaikka näillä järjestelyillä lähennettiin sovellettavia kansallisia sääntöjä ja otettiin siten ensimmäinen askel kohti perintämenettelyjen tehostamista unionissa, ne ovat kuitenkin osoittautuneet riittämättömiksi vastaamaan 30 viime vuoden aikana kehittyneiden sisämarkkinoiden vaatimuksiin.
- (4) Jäsenvaltioiden taloudellisten etujen ja sisämarkkinoiden neutraliteetin turvaamiseksi paremmin on tarpeen laajentaa perintää koskevan keskinäisen avunannon soveltamisalaa veroihin ja maksuihin liittyviin saataviin, joita perintää koskeva keskinäinen avunanto ei vielä kata, samalla kun avunantopyyntöjen kasvavasta määrästä selviytymiseksi ja parempiin tuloksiin pääsemiseksi avusta on tehtävä tehokkaampaa ja toimivampaa ja avun antamista on helpotettava käytännössä. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen tehdä merkittäviä mukautuksia, joten voimassa olevan direktiivin 2008/55/EY pelkkä muuttaminen ei riitä. Mainittu direktiivi olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella oikeudellisella välineellä, joka perustuu direktiivillä 2008/55/EY saavutettuihin tuloksiin mutta jossa säädetään tarvittaessa selkeämmät ja täsmällisemmät säännöt.
- (5) Selkeämmät säännöt edistäisivät laajempaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä. Niillä myös varmistettaisiin soveltamisalan ulottaminen koskemaan kaikkia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä unionissa ottaen huomioon, että verovelvolliset voivat jäsenvaltioissa perustaa yhä enemmän erilaisia oikeudellisia järjestelyjä, ei vain

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. helmikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. heinäkuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.

⁽⁴⁾ EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28.

perinteisiä järjestelyjä kuten trusteja ja säätiöitä, vaan kaikenlaisia uusia välineitä. Lisäksi niiden ansiosta olisi mahdollista ottaa huomioon viranomaisten veroihin, maksuihin, hyvityksiin ja interventioihin liittyvien saatavien kaikki erilaiset muodot, mukaan lukien kaikki asianomaiseen verovelvolliseen tai kolmanteen osapuoleen kohdistuvat rahamääräiset vaateet, jotka korvaavat alkuperäisen saatavan. Selkeämpiä sääntöjä tarvitaan etenkin kaikkien asianomaisten osapuolten oikeuksien ja velvoitteiden määrittelemiseksi paremmin.

- (6) Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan määrätä sisäisen lainsäädäntönsä mukaisia perintätoimia. On kuitenkin tarpeen varmistaa, etteivät kansallisten lakien väliset erot eikä toimivaltaisten viranomaisten koordinoimien puutteellisuus vaaranna tässä direktiivissä säädetyn keskinäisen avunannon järjestelmän saumatonta toimintaa.
- (7) Keskinäinen avunanto voi tapahtua seuraavasti: pyynnön vastaanottava viranomaislainen voi toimittaa avunantoa pyytävälle viranomaiselle tämän tarvitsemat tiedot avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perimiseksi ja antaa velalliselletiedoksi kaikki avunantoa pyytävästä jäsenvaltiosta peräisin olevat näihin saataviin liittyvät asiakirjat. Pynnön vastaanottava viranomaislainen voi myös periä avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä saatavat, jotka ovat syntyneet avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, tai toteuttaa turvaamistoimia tällaisten saatavien perinnän varmistamiseksi.
- (8) Toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien asiakirjojen tunnistamiseen ja kääntämiseen liittyvien ongelmien, jotka ovat merkittävä syy nykyisten avunantojärjestelyjen tehostomuteen, pitäisi ratketa sillä, että otetaan käyttöön yhdenmukainen asiakirja, jota käytetään pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa täytäntöönpanotoimien yhteydessä, sekä saatavaan liittyvien asiakirjojen ja päätösten tiedoksiannossa käytettävä vakiomuotoinen lomake.
- (9) Olisi luotava oikeusperusta ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvalle tietojenvaihdolle, joka liittyy erityisiin veronpalautuksiin. Tehokkuussyistä olisi mahdollistettava myös jäsenvaltion veroviranomaisten läsnäolo tai osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin toisessa jäsenvaltiossa. Avunannon nopeuttamiseksi ja tehostamiseksi olisi säädettävä myös suuremmasta tietojenvaihdosta yksikköjen välillä.
- (10) Koska liikkuvuus lisääntyy sisämarkkinoilla ja koska perussopimuksessa tai muussa lainsäädännössä on rajoituksia sen suhteen, mitä vakuuksia jäsenvaltion alueen ulkopuolelle sijoittautuneilta veronmaksajilta voidaan pyytää, olisi laajennettava mahdollisuuksia pyytää perintä- tai turvaamistoimien toteuttamista toisessa jäsenvaltiossa. Koska saatavan syntymisestä kulunut aika on ratkaiseva tekijä, jäsenvaltioiden olisi voitava pyytää keskinäistä avunantoa, vaikkei kaikkia kotimaisia perintäkeinoja olisikaan vielä käytetty, muun muassa jos tällaisten menettelyjen käyttö avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.
- (11) Jäsenvaltiot voisivat pystyä käsittelemään pyynnöt nopeammin ja helpommin, kun yleiseksi velvoitteeksi asetetaan pyyntöjen ja asiakirjojen toimittaminen digitaalisessa muodossa sähköistä verkkoa käyttäen ja kun pyynnöissä ja asiakirjoissa käytettävistä kielistä on tarkat säännöt.
- (12) Perintämenettelyn ollessa käynnissä pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa asianomainen henkilö saattaa riitauttaa saatavan, avunantoa pyytävän jäsenvaltion viranomaisten tekemän tiedoksiannon tai täytäntöönpanon mahdollistavan asiakirjan. Olisi säädettävä, että tällaisissa tapauksissa asianomaisen henkilön olisi nostettava kanne avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä ja että pyynnön vastaanottavan viranomaisen olisi lykättävä aloittamansa täytäntöönpanomenettelyt siihen saakka, kun avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltainen elin on tehnyt päätöksen asiassa, jollei avunantoa pyytävä viranomaislainen toisin vaadi.
- (13) Jäsenvaltioiden kannustamiseksi varaamaan riittävästi resursseja muiden jäsenvaltioiden saatavien perintään pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava periä velalliselletiedoksiannosta liittyvät kulut.
- (14) Tehokkuus saavutettaisiin parhaiten, jos pyynnön vastaanottava viranomaislainen voisi pannaan avunantopyynnön täytäntöön käyttäen toimivaltaa, josta säädetään sen omissa samoihin tai samankaltaisiin veroihin tai maksuihin liittyviin saataviin sovellettavissa kansallisissa laeissa. Jos samankaltaista veroa tai maksua ei ole, tarkoituksenmukaisiin olisi se menettely, jota sovelletaan henkilökohtaisista tuloista kannettavaan veroon liittyviin saataviin ja josta säädetään pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion laeissa. Tällaista kansallisen lainsäädännön käyttöä ei pääsääntöisesti pitäisi soveltaa pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa syntyneiden saatavien etuoikeuksiin. Etuoikeuksien ulottaminen koskemaan muiden jäsenvaltioiden saatavia olisi kuitenkin tehtävä mahdolliseksi kyseessä olevien jäsenvaltioiden välisen sopimuksen perusteella.

(15) Voimassa olevia vanhentumista koskevia sääntöjä on tarpeen yksinkertaistaa säätämällä, että vanhentumisaikojen lykkääminen, keskeyttäminen tai pidentäminen määräytyvät yleensä pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaisesti, paitsi jos vanhentumisaajan lykkääminen, keskeyttäminen tai pidentäminen ei ole mahdollista tämän valtion voimassa olevien lakien mukaan.

(16) Tehokkuus edellyttää, että keskinäisen avunannon myötä toimitettuja tietoja voidaan käyttää tiedot vastaanottavassa jäsenvaltiossa muihin kuin tässä direktiivissä säädettyihin tarkoituksiin, kun sekä tiedot toimittavan että tiedot vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö sallii tämän.

(17) Tämä direktiivi ei estä noudattamasta kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin perustuvaa laajempaa avunantoa koskevia velvoitteita.

(18) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

(19) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli yhdenmukaisen perintäavunantojärjestelmän tarjoamista sisämarkkinoilla, vaan se voidaan vaadittavan yhdenmukaisuuden, tehokkuuden ja toimivuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(21) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on annettava apua 2 artiklassa tarkoitettujen, toisessa jäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perimiseksi jäsenvaltiossa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan saataviin, jotka liittyvät:

a) kaikenlaisiin jäsenvaltion tai sen alueellisten tai hallinnollisten osien, paikallisviranomaiset mukaan lukien, kantamiin taikka niiden tai unionin puolesta kannettaviin veroihin ja maksuihin;

b) hyvityksiin, interventioihin ja muihin toimenpiteisiin, jotka kuuluvat Euroopan maatalouden tukirahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kokonais- tai osittaisrahoitusjärjestelmään, mukaan lukien näiden toimien yhteydessä perittävät määrät;

c) sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisiin maksuihin.

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat:

a) hallinnolliset rangaistusmaksut, sakot, maksut ja lisämaksut, jotka liittyvät saataviin, joiden osalta voidaan 1 kohdan mukaisesti pyytää keskinäistä avunantoa ja jotka on määrännyt hallintoviranomainen, jolla on toimivalta kantaa asianomaisia veroja tai maksuja taikka suorittaa niitä koskevia hallinnollisia tutkimuksia, tai jotka hallinto- tai lainkäyttöelin on vahvistanut tämän hallintoviranomaisen pyynnöstä;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) maksut todistuksista ja vastaavista asiakirjoista, jotka annetaan veroja ja maksuja koskevien hallinnollisten menettelyjen yhteydessä;
- c) korot ja kulut, jotka liittyvät saataviin, joiden osalta voidaan 1 kohdan taikka tämän kohdan a tai b alakohdan mukaisesti pyytää keskinäistä avunantoa.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) jäsenvaltiolle, jäsenvaltion osalle taikka julkisoikeudellisille sosiaaliturvalaitoksille maksettaviin pakollisiin sosiaaliturvamaksuihin;
- b) muihin kuin 2 kohdassa tarkoitettuihin maksuihin;
- c) sopimusluonteisiin maksuihin, kuten vastikkeisiin julkisista palveluista;
- d) virallisen syytteen perusteella määrättyihin rikosoikeudellisiin seuraamuksiin eikä muihin rikosoikeudellisiin seuraamuksiin, jotka eivät kuulu 2 kohdan a alakohdan soveltamisalaan.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'avunantoa pyytävällä viranomaisella' jäsenvaltion keskusyhteysvirastoa, yhteysvirastoa tai yhteisyksikköä, joka esittää 2 artiklassa tarkoitettua saatavaa koskevan avunantopyynnön;
- b) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' jäsenvaltion keskusyhteysvirastoa, yhteysvirastoa tai yhteisyksikköä, jolle esitetään avunantopyyntö;
- c) 'henkilöllä'
- i) luonnollista henkilöä;
- ii) oikeushenkilöä;
- iii) jos voimassa olevassa lainsäädännössä niin säädetään, oikeustoimikelpoiseksi tunnustettua henkilöiden yhteenliittymää, jolla ei kuitenkaan ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa; tai
- iv) muuta minkä tahansa luonteista ja muotoista oikeudellista järjestelyä, joka on tai ei ole oikeushenkilö ja joka

omistaa tai hoitaa varoja, joista, niistä kertyvät tulot mukaan lukien, kannetaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa veroa;

- d) ilmauksella 'sähköisesti' sähköisen välineistön käyttöä tietojen käsittelyyn, mukaan lukien tietojen digitaalinen pakkaaminen, ja tallentamiseen johtoja, radiolähetintä, optista tekniikkaa tai muuta sähkömagneettista menetelmää käyttäen;
- e) 'CCN-verkolla' yhteistä järjestelmää, joka perustuu yhteiseen tietoliikenneverkkoon (common communication network, CCN) ja jonka yhteisö on kehittänyt kaikkeen toimivaltaisten viranomaisten välillä tullin ja verotuksen alalla sähköisesti tapahtuvaan tiedonsiirtoon.

4 artikla

Toiminnan järjestäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2010, mikä tai mitkä sen viranomaisista ovat toimivaltaisia, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', tätä direktiiviä sovellettaessa, ja ilmoitettava mahdollisista tätä koskevista muutoksista komissiolle viipymättä.

Komissio asettaa saamansa tiedot muiden jäsenvaltioiden saataville ja julkaisee jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Toimivaltainen viranomainen nimeää keskusyhteysviraston, jolla on päävastuu yhteydenpidosta muihin jäsenvaltioihin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan keskinäisen avunannon alalla.

Keskusyhteysvirasto voidaan myös nimetä vastaamaan yhteydenpidosta komissioon.

3. Kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi nimetä yhteysvirastoja, jotka vastaavat yhteydenpidosta muihin jäsenvaltioihin yhtä tai useampaa 2 artiklassa tarkoitettua veroja maksutyyppejä tai -luokkaa koskevan keskinäisen avunannon osalta.

4. Kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi nimetä yhteisyksiköiksi muita virastoja kuin keskusyhteysviraston tai yhteysvirastoja. Yhteisyksiköiden on pyydettävä tai annettava tämän direktiivin nojalla keskinäistä apua erityiseen alueelliseen tai toiminnalliseen toimivaltaansa liittyen.

5. Jos yhteysvirasto tai yhteisyksikkö vastaanottaa keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön, joka edellyttää sille myönnettyyn toimivaltaan kuulumattomia toimia, sen on toimitettava pyyntö viipymättä toimivaltaiselle virastolle tai yksikölle, jos se on tiedossa, taikka keskusyhteysvirastolle ja ilmoitettava asiasta avunantoa pyytävälle viranomaiselle.

6. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä keskusyhteysvirasto ja mahdollisesti nimeämänsä yhteysvirastot ja yhteisyksiköt. Komissio asettaa saamansa tiedot jäsenvaltioiden saataville.

7. Kaikki yhteydenpito tapahtuu keskusyhteysviraston kautta tai puolesta taikka tapauskohtaisesti sen suostumuksella, ja keskusyhteysviraston on varmistettava yhteydenpidon tehokkuus.

II LUKU

TIETOJENVAIHTO

5 artikla

Tietojen pyytäminen

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottavan viranomaisen on annettava kaikki tiedot, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia avunantoa pyytävälle viranomaiselle sen 2 artiklassa tarkoitettujen saatavien perinnässä.

Näiden tietojen antamiseksi pyynnön vastaanottavan viranomaisen on huolehdittava niiden hankkimiseksi tarvittavien hallinnollisten tutkimusten suorittamisesta.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen ei tarvitse toimittaa tietoja:

- a) joita se ei voisi hankkia pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa syntyvien samankaltaisten saatavien perimiseksi;
- b) jotka paljastaisivat kaupallisen tai teollisen salaisuuden taikka ammattisalaisuuden;
- c) joiden luovuttaminen saattaisi vaarantaa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion turvallisuuden tai olla sen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei ole missään tapauksessa tulkittava siten, että se antaisi pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltion viranomaiselle mahdollisuuden kieltäytyä tietojen toimittamisesta ainoastaan sillä perusteella, että kyseiset tiedot ovat pankin,

muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai että ne koskevat omistussuosuuksia henkilössä.

4. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt tietopyynnön epäämiselle.

6 artikla

Tietojenvaihto ilman edeltävää pyyntöä

Jos muun veron tai maksun kuin arvonlisäveron palautus koskee toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta tai toisessa jäsenvaltiossa asuvaa henkilöä, se jäsenvaltio, josta palautus on määrä tehdä, voi ilmoittaa tulevasta palautuksesta sijoittautumis- tai asuinjäsenvaltiolle.

7 artikla

Läsnäolo virastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat avunantoa pyytävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen välisen sopimuksen perusteella sekä pyynnön vastaanottavan viranomaisen vahvistamien järjestelyjen mukaisesti tässä direktiivissä säädetyn keskinäisen avunannon edistämiseksi:

- a) olla läsnä virastoissa, joissa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion hallintoviranomaiset suorittavat tehtäviään;
- b) olla läsnä pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion alueella suoritettavissa hallinnollisissa tutkimuksissa;
- c) avustaa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia virkamiehiä kyseisessä jäsenvaltiossa käytävissä oikeudenkäynneissä.

2. Jos pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa oleva lainsäädäntö sen sallii, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sopimuksessa voidaan määrätä, että avunantoa pyytävän jäsenvaltion virkamiehet voivat haastatella yksittäisiä henkilöitä ja tutkia asiakirjoja.

3. Avunantoa pyytävän viranomaisen valtuuttamien virkamiesten, jotka käyttävät 1 ja 2 kohdan tarjoamia mahdollisuuksia, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

III LUKU

ASIAKIRJOJEN TIEDOKSIANTOA KOSKEVA AVUNANTO

8 artikla

Tiettyjen saataviin liittyvien asiakirjojen tiedoksianto koskeva pyyntö

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä annettava vastaanottajalle tiedoksi kaikki asiakirjat, myös oikeudelliset asiakirjat, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävästä jäsenvaltiosta ja jotka liittyvät 2 artiklassa tarkoitettuun saatavaan tai sen perintään.

Tiedoksianto koskevaan pyyntöön on liitettävä vakiomuotoinen lomake, jossa on ainakin seuraavat tiedot:

- a) nimi, osoite ja muut vastaanottajan tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- b) tiedoksiannon tarkoitus ja määräaika, jonka kuluessa tiedoksianto olisi suoritettava;
- c) kuvaus liitteenä olevasta asiakirjasta sekä kyseessä olevan saatavan luonteesta ja määrästä;
- d) nimi, osoite ja muut yhteystiedot, jotka koskevat
 - i) liitteenä olevasta asiakirjasta vastaavaa virastoa ja, jos kyseessä on eri virasto,
 - ii) virastoa, josta voi saada lisätietoja tiedoksi annetusta asiakirjasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite.

2. Avunantoa pyytävä viranomainen tekee tiedoksianto koskevan pyynnön tämän artiklan nojalla ainoastaan, jos se ei pysty suorittamaan tiedoksianto kyseessä olevan asiakirjan tiedoksianto koskevien avunantoa pyytävän jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti tai jos tällainen tiedoksianto aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.

3. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on viipymättä ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tiedoksianto koskevan pyynnön perusteella mahdollisesti toteuttamansa toimet ja erityisesti päivämäärä, jona asiakirja on annettu tiedoksi vastaanottajalle.

9 artikla

Tiedoksiantotapa

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on varmistettava, että tiedoksianto pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tehdään siellä voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta käyttää muuta tiedoksiantotapaa kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

Avunantoa pyytävään jäsenvaltioon sijoittautunut toimivaltainen viranomainen voi antaa asiakirjat suoraan tiedoksi toisen jäsenvaltion alueella olevalle henkilölle kirjattuna kirjeenä tai sähköisesti.

IV LUKU

PERINTÄ- TAI TURVAAMISTOIMET

10 artikla

Perintäpyyntö

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä perittävät saatavat, joita koskee asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa.

2. Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle kaikki perintäpyyntöön johdaneeseen asiaan liittyvät tarpeelliset tiedot heti ne saatuaan.

11 artikla

Perintäpyynnön edellytykset

1. Avunantoa pyytävä viranomainen ei voi esittää perintäpyyntöä, jos ja niin kauan kuin saatava ja/tai asiakirja, joka mahdollistaa sen täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, on riitautettu mainitussa jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 14 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

2. Ennen kuin avunantoa pyytävä viranomainen esittää perintäpyynnön, on sovellettava avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa käytettävissä olevia asianmukaisia perintämenettelyjä, lukuun ottamatta seuraavia tilanteita:

- a) jos on ilmeistä, että avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa ei ole perittäviä varoja tai että tällaiset menettelyt eivät johda siihen, että saatava tulee kokonaisuudessaan maksetuksi, ja avunantoa pyytävällä viranomaisella on erityisiä tietoja, jotka osoittavat, että asianomaisella henkilöllä on varoja pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- b) jos tällaisten menettelyjen käyttö avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.

12 artikla

Asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja muut mukana seuraavat asiakirjat

1. Perintäpyynnön mukana on oltava yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tästä yhdenmukaisesta asiakirjasta, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, on käytävä ilmi täytäntöönpanon mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan asiasisältö, ja sen on oltava yksinomainen perusta pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa toteutettaville perintä- ja turvaamistoimille. Siihen ei saa kohdistaa minkäänlaisia tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia kyseisessä jäsenvaltiossa.

Täytäntöönpanon mahdollistavassa yhdenmukaisessa asiakirjassa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) täytäntöönpanon mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot, kuvaus saatavasta, myös sen luonteesta, saatavan kattama ajanjakso, kaikki täytäntöönpanoprosessin kannalta merkitykselliset päivämäärät sekä saatavan määrä ja sen eri osat kuten pääoma ja kertynyt korko;
- b) nimi ja muut velallisen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- c) nimi, osoite ja muut yhteystiedot, jotka koskevat
- virastoa, joka vastaa saatavan määräämisestä maksettavaksi, ja, jos kyseessä on eri virasto,
 - virastoa, josta voi saada lisätietoja saatavasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite.

2. Saatavaa koskevan perintäpyynnön mukana voi olla muita saatavaan liittyviä asiakirjoja, jotka on annettu avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa.

13 artikla

Perintäpyynnön paneminen täytäntöön

1. Saatavia, joiden osalta on esitetty perintäpyyntö, on perintään suorittamiseksi pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa kohdeltava siten kuin ne olisivat pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion saatavia, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on käytettävä samoihin veroihin tai maksuihin tai, jos samoja veroja tai maksuja ei ole, samankaltaisiin veroihin tai maksuihin liittyviin saataviin sovellettavissa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä annettua toimivaltaa ja niissä säädettyjä menettelyjä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

Jos pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että sen alueella ei kanneta samoja tai samankaltaisia veroja tai maksuja, sen on käytettävä henkilökohtaisesta tulosta kannettaviin veroihin liittyviin saataviin sovellettavissa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä annettua toimivaltaa ja niissä säädettyjä menettelyjä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

Pyynnön vastaanottava jäsenvaltio ei ole velvollinen myöntämään muiden jäsenvaltioiden saataville etuoikeuksia, jotka myönnetään kyseisessä jäsenvaltiossa syntyville samankaltaisille saataville, ellei asianomaisten jäsenvaltioiden välillä toisin sovita tai ellei pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä toisin säädetä. Jäsenvaltio, joka myöntää etuoikeuksia toisen jäsenvaltion saataville, ei saa kieltäytyä myöntämästä samoja etuoikeuksia muiden jäsenvaltioiden samoille tai samankaltaisille saataville samoin ehdoin.

Pyynnön vastaanottava jäsenvaltio perii saatavan omissa valuutassaan.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle asiaankuuluvalla huolellisuudella toimista, joita se on toteuttanut perintäpyynnön johdosta.

3. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on perittävä viivästyneille maksuille korkoa perintäpyynnön vastaanottamispäivästä alkaen pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

4. Pynnön vastaanottava viranomainen voi pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten niin salliessa myöntää velalliselle maksuaikaa tai antaa tälle mahdollisuuden maksaa erissä ja perii tältä osin korkoa. Sen on myöhemmin ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tällaisesta päätöksestä.

5. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä avunantoa pyytävälle viranomaiselle saatavan osalta perityt määrät sekä tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu korko, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan 1 kohdan soveltamista.

14 artikla

Riidat

1. Saatavaa, alkuperäistä asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, tai yhdenmukaista asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, koskevat riidat sekä avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tiedoksiannon pätevyyttä koskevat riidat kuuluvat avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisten elinten toimivaltaan. Jos jokin asianomainen osapuoli riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan, alkuperäisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, tai yhdenmukaisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava kyseiselle osapuolelle, että sen on nostettava kanne avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä siellä voimassa olevien lakien mukaisesti.

2. Pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa toteutettuja täytäntöönpanotoimia tai pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tiedoksiannon pätevyyttä koskevat riidat on käsiteltävä tämän jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä sen lakien ja asetusten mukaisesti.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kanne on nostettu avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle ja mainittava, miltä osin saatavaa ei ole riitautettu.

4. Heti kun pyynnön vastaanottava viranomainen on saanut 3 kohdassa tarkoitettut tiedot joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai asianomaiselta osapuolelta, sen on keskeytettävä täytäntöönpanomenettely saatavan riitautetun osan osalta siihen saakka, kunnes asiassa toimivaltainen elin on tehnyt päätöksen, jollei avunantoa pyytävä viranomainen toisin pyydä tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Pyynnön vastaanottava viranomainen voi avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä tai jos se muuten pitää sitä tarpeellisenä toteuttaa turvaamistoimia perinnän varmistamiseksi, jos pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevat lait ja asetukset mahdollistavat tällaiset toimet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

Avunantoa pyytävä viranomainen voi avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti pyytää pyynnön vastaanottavaa viranomaista perimään riitautetun saatavan tai riitautetun osan saatavasta, jos pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevat asiaankuuluvat lait, asetukset ja hallinnolliset käytännöt mahdollistavat tällaiset toimet. Tällaiset pyynnöt on perusteltava. Jos riitautus ratkaistaan velallisen hyväksi, avunantoa pyytävä viranomainen on velvollinen maksamaan takaisin kaikki perityt määrät sekä mahdolliset korvaukset pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaisesti.

Jos avunantoa pyytävän jäsenvaltion tai pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat aloittaneet keskinäisen sopimusmenettelyn ja menettelyn tulos voi vaikuttaa saatavaan, jonka osalta avunantoa on pyydetty, perintätoimet on keskeytettävä tai lopetettava kunnes kyseinen menettely on saatettu päätökseen, ellei se koske petoksen tai maksukyvyttömyyden vuoksi ehdottoman kiireellistä tapausta. Jos perintätoimet keskeytetään tai lopetetaan, sovelletaan toista alakohtaa.

15 artikla

Perintää koskevan avunantopyynnön muuttaminen tai peruuttaminen

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle viipymättä perintäpyyntönsä myöhemmistä muutoksista tai pyynnön peruuttamisesta sekä mainittava muutosten tai peruuttamisen syyt.

2. Jos pyynnön muuttamisen syynä on 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten elimen päätös, avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava kyseinen päätös ja tarkistettu yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on sen jälkeen jatkettava perintätoimia tarkistetun asiakirjan perusteella.

Perintä- tai turvaamistoimia, jotka on jo toteutettu alkuperäisen yhdenmukaisen asiakirjan perusteella, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, voidaan jatkaa tarkistetun asiakirjan perusteella, ellei pyynnön muuttamisen syynä ole alkuperäisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, tai alkuperäisen yhdenmukaisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, pätemättömyys.

Tarkistettuun asiakirjaan sovelletaan 12 ja 14 artiklaa.

16 artikla

Turvaamistoimia koskeva pyyntö

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä ja kansallisen lainsäädäntönsä sen salliessa toteutettava hallinnollisten käytäntöjensä mukaisesti turvaamistoimia saatavan perinnän varmistamiseksi, jos saatava tai asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, on riitautettu pyynnön esittämishetkellä tai, mikäli saatavan osalta ei vielä ole asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, jos turvaamistoimet ovat vastaavassa tilanteessa mahdollisia myös avunantoa pyytävän jäsenvaltion lainsäädännön ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

Jos on laadittu asiakirja, joka mahdollistaa turvaamistoimet avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa ja joka koskee saatavaa, jonka osalta keskinäistä avunantoa pyydetään, se on liitettävä pyyntöön, joka koskee turvaamistoimien toteuttamista pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällaiseen asiakirjaan ei saa kohdistaa minkäänlaisia tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Turvaamistoimia koskevan pyynnön mukana voi olla muita kyseiseen saatavaan liittyviä asiakirjoja, jotka on annettu avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa.

17 artikla

Turvaamistoimia koskevaan pyyntöön sovellettavat säännöt

Edellä olevan 16 artiklan täytäntöönpanemiseksi sovelletaan 10 artiklan 2 kohtaa, 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 14 ja 15 artiklaa soveltuvin osin.

18 artikla

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen velvoitteiden rajoitukset

1. Pyyntöön vastaanottava viranomainen ei ole velvollinen antamaan 10–16 artiklassa säädettyä apua, jos saatavan perintä aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jos tämän jäsenvaltion voimassa olevat lait, asetukset ja hallinnolliset käytännöt mahdollistavat tällaisen poikkeuksen kansallisten saatavien osalta.

2. Pyyntöön vastaanottava viranomainen ei ole velvollinen antamaan 5 artiklassa sekä 7–16 artiklassa säädettyä apua, jos 5, 7, 8, 10 tai 16 artiklan mukainen alkuperäinen avunantopyyntö esitetään yli viisi vuotta vanhojen saatavien osalta, laskettuna saatavan eräpäivästä avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa alkuperäisen avunantopyynnön päivämäärään.

Jos saatava tai asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, on kuitenkin riitautettu, viiden vuoden määräajan katsotaan alkavan siitä hetkestä, jolloin avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa vahvistetaan, ettei saatavaa tai täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa voida enää riitauttaa.

Lisäksi jos avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suostuvat maksun lykkäämiseen tai suorittamiseen erissä, viiden vuoden määräajan katsotaan alkavan päivästä, jona koko maksuaika on päättynyt.

Tällaisissa tapauksissa pyynnön vastaanottava viranomainen ei kuitenkaan ole velvollinen antamaan apua yli kymmenen vuotta vanhojen saatavien osalta, laskettuna saatavan eräpäivästä avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltio ei ole velvollinen antamaan apua, jos tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien saatavien, joiden osalta apua pyydetään, kokonaismäärä on alle 1 500 euroa.

4. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle avunantopyynnön epäämisen syyt.

19 artikla

Vanhentumista koskevat kysymykset

1. Vanhentumisaikoja koskevia kysymyksiä sääntelevät yksinomaan avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa voimassa olevat lait.

2. Kun kyse on vanhentumisaikojen lykkäämisestä, keskeyttämisestä tai pidentämisestä, pyynnön vastaanottavan viranomaisen toteuttamilla tai sen puolesta toteutetuilla saatavien perintää koskevilla, avunantopyyntöön perustuvilla toimilla, joilla on vanhentumisaikaa lykkäävä, sen keskeyttävä tai sitä pidentävä vaikutus pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaisesti, on katsottava olevan sama vaikutus avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa, edellyttäen että avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa voimassa olevassa laissa on säädetty vastaavasta vaikutuksesta.

Jos vanhentumisajan lykkääminen, keskeyttäminen tai pidentäminen ei ole mahdollista pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaan, pyynnön vastaanottavan viranomaisen toteuttamat tai sen puolesta toteutetut saatavan perintää koskevat, avunantopyyntöön perustuvat toimet, joilla olisi vanhentumisaikaa lykkäävä, sen keskeyttävä tai sitä pidentävä vaikutus avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaisesti, jos avunantoa pyytävä viranomainen olisi toteuttanut ne tai ne olisi toteutettu sen puolesta sen jäsenvaltiossa, on tämän vaikutuksen osalta katsottava toteutetuiksi viimeksi mainitussa valtiossa.

Ensimmäinen ja toinen alakohta eivät vaikuta avunantoa pyytävän jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeuteen toteuttaa toimenpiteitä vanhentumisajan lykkäämiseksi, keskeyttämiseksi tai pidentämiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien mukaisesti.

3. Avunantoa pyytävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava toisilleen kaikista toimista, joiden johdosta saatavan, jonka osalta perintä- tai turvaamistoimia pyydettiin, vanhentumisaika lykkäytyy, keskeytyy tai pitenee tai joilla voi olla tällainen vaikutus.

20 artikla

Kulut

1. Edellä 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määrien lisäksi pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion lakien ja asetusten mukaisesti pyrittävä perimään perinnästä aiheutuneet kulut asianomaiselta henkilöltä sekä pidettävä ne tallessa.

2. Jäsenvaltioiden on luovuttava vaatimasta toisiltaan sellaisien kulujen korvaamista, jotka aiheutuvat niiden tämän direktiivin nojalla toisilleen antamasta keskinäisestä avunannosta.

Jos kuitenkin perintä aiheuttaa erityisen ongelman, siihen liittyy erittäin suuret kulut tai se koskee järjestäytynyttä rikollisuutta, avunantoa pyytävä viranomainen ja pyynnön vastaanottava viranomainen voivat sopia kyseessä olevissa tapauksissa sovellettavista erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, avunantoa pyytävän jäsenvaltion on korvattava pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki kulut ja menetykset, jotka aiheutuvat joko saatavan oikeellisuuden tai avunantoa pyytävän viranomaisen

antaman täytäntöönpanon ja/tai turvaamistoimet mahdollistavan asiakirjan pätevyuden osalta perusteettomiksi todetuista toimista.

V LUKU

KAIKENTYYPPISIÄ AVUNANTOPYYNTÖJÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

21 artikla

Vakiomuotoiset lomakkeet ja yhteydenpitovälineet

1. Edellä olevan 5 artiklan 1 kohdan mukaiset tietopyynnöt, 8 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedoksiantopyynnöt, 10 artiklan 1 kohdan mukaiset perintäpyynnöt tai 16 artiklan 1 kohdan mukaiset turvaamistoimipyynnöt on lähetettävä sähköisesti vakiomuotoista lomaketta käyttäen, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta. Näitä lomakkeita on mahdollisuuksien mukaan käytettävä myös muussa pyyntöön liittyvässä yhteydenpidossa.

Täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollistava yhdenmukainen asiakirja ja turvaamistoimet avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa mahdollistava asiakirja sekä muut 12 ja 16 artiklassa tarkoitetut asiakirjat on myös lähetettävä sähköisesti, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta.

Vakiomuotoisten lomakkeiden mukana voi tarvittaessa olla kertomuksia, selvityksiä ja muita asiakirjoja taikka niiden oikeiksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita niistä, ja ne on myös lähetettävä sähköisesti, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta.

Vakiomuotoisia lomakkeita ja sähköistä yhteydenpitoa voidaan käyttää myös 6 artiklan nojalla tapahtuvassa tietojenvaihdossa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tietoihin ja asiakirja-aineistoon, jotka on saatu virkamiesten ollessa läsnä toisen jäsenvaltion hallinnollisissa virastoissa tai osallistuesssa hallinnollisiin tutkimuksiin toisessa jäsenvaltiossa 7 artiklan mukaisesti.

3. Jos yhteydenpito ei tapahdu sähköisesti tai vakiomuotoisia lomakkeita käyttäen, tämä ei vaikuta avunantopyyntöä täytäntöönpanossa saatujen tietojen tai toteutettujen toimenpiteiden pätevyuteen.

22 artikla

Käytettävät kielet

1. Kaikki avunantopyynnöt, tiedoksiannossa käytettävät vakiomuotoiset lomakkeet ja täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollistavat yhdenmukaiset asiakirjat on lähetettävä pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava käännös tälle tai tällaiselle kielelle. Se seikka, että niiden tietyt osat on kirjoitettu muulla kuin pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, ei vaikuta niiden pätevyyteen tai menettelyn pätevyyteen, sikäli kuin kyseinen muu kieli on asianomaisten jäsenvaltioiden välillä sovittu kieli.

2. Asiakirjat, joiden tiedoksiantoa pyydetään 8 artiklan nojalla, voidaan lähettää pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle avunantoa pyytävän jäsenvaltion virallisella kielellä.

3. Jos pyynnön mukana on muita kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, pyynnön vastaanottava viranomainen voi tarvittaessa vaatia avunantoa pyytävältä viranomaiselta tällaisten asiakirjojen kääntämistä pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä taikka jollekin muulle asianomaisten jäsenvaltioiden välillä kahdenvälisesti sovitulle kielelle.

23 artikla

Tietojen ja asiakirjojen luovuttaminen

1. Tämän direktiivin nojalla missä tahansa muodossa ilmoitettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samankaltaisille tiedoille annettua suojaa.

Näitä tietoja voidaan käyttää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin saataviin kohdistettujen täytäntöönpano- tai turvaamistoimien toteuttamiseen. Niitä voidaan käyttää myös pakollisten sosiaaliturvamaksujen maksettavaksi määrittämiseen ja täytäntöönpanoon.

2. Nämä tiedot voivat olla Euroopan komission turvallisuusjärjestelyt hyväksyvän viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden käytettävissä vain, jos CCN-verkon huolto, ylläpito ja kehittäminen sitä edellyttävät.

3. Tiedot toimittavan jäsenvaltion on sallittava näiden tietojen käyttö muihin kuin 1 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin tiedot vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos tietoja voidaan tiedot

toimittavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan käyttää samankaltaisiin tarkoituksiin.

4. Jos avunantoa pyytävä viranomainen tai pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että tämän direktiivin nojalla saadut tiedot saattavat olla hyödyksi jollekin kolmannelle jäsenvaltiolle 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin, se voi toimittaa kyseiset tiedot tälle kolmannelle jäsenvaltiolle, edellyttäen että tämä tietojen toimittaminen on tässä direktiivissä säädettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaista. Sen on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, josta tiedot ovat peräisin, aikomuksestaan antaa kyseiset tiedot kolmannelle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltio, josta tiedot ovat peräisin, voi vastustaa tätä tietojen antamista 10 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona se sai ilmoituksen siltä jäsenvaltiolta, joka aikoo antaa tiedot.

5. Vain se jäsenvaltio, josta tiedot ovat peräisin, voi antaa luvan 4 kohdan nojalla toimitettujen tietojen käyttämiseen 3 kohdan mukaisesti.

6. Kaikki viranomaiset tiedot vastaanottavassa jäsenvaltiossa voivat vedota tämän direktiivin nojalla missä tahansa muodossa toimitettuihin tietoihin tai käyttää niitä todisteena samoin perustein kuin ne voivat käyttää kyseisessä valtiossa saatuja samankaltaisia tietoja tai vedota tällaisiin tietoihin.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Muiden avunantoa koskevien sopimusten soveltaminen

1. Tämä direktiivi ei estä noudattamasta kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin perustuvaa laajempaa avunantoa koskevia velvoitteita, oikeudellisten tai muiden asiakirjojen tiedoksi antamista koskeva avunanto mukaan lukien.

2. Jos jäsenvaltiot tekevät tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista asioista tällaisia kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, jotka eivät koske yksittäisiä tapauksia, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä. Komissio puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

3. Kun jäsenvaltiot antavat tällaista laajempaa keskinäistä apua kahden- tai monenvälisen sopimuksen tai järjestelyn nojalla, ne voivat käyttää tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten hyväksytyjä sähköistä viestintäverkkoa ja vakiomuotoisia lomakkeita.

25 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa perintäkomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

26 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Komissio hyväksyy 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan, 10 artiklan, 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdan, 15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan sekä 21 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt koskevat ainakin seuraavia:

- a) 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen eri jäsenvaltioiden keskusyhteysvirastojen, muiden yhteysvirastojen ja yhteysyksiköiden välisen yhteydenpidon sekä komission kanssa tapahtuvan yhteydenpidon järjestämistä koskevia käytännön järjestelyjä;
- b) välineitä, joita viranomaisten välisessä yhteydenpidossa voidaan käyttää;
- c) 5 artiklan 1 kohtaa, 8 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 12 artiklan 1 kohtaa ja 16 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa käytettävien vakiomuotoisten lomakkeiden muotoa ja muita yksityiskohtia;
- d) perittävien määrien muuntamista ja perittyjen määrien siirtoa.

27 artikla

Kertomukset

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta seuraavat tiedot:
 - a) niiden tieto-, tiedoksianto- ja perintä- tai turvaamistoimipyynnöiden määrä, jotka se kunakin vuonna lähettää kullekin pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle ja vastaanottaa kulta-kin avunantoa pyytävältä jäsenvaltiolta;
 - b) perintäavunantopyyntöjen kohteena olleiden saatavien määrä sekä perityt määrät.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa myös muita tietoja, joista voi olla hyötyä arvioitaessa tämän direktiivin nojalla tapahtuvaa keskinäistä avunantoa.

3. Komissio antaa joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tällä direktiivillä perustettujen järjestelyjen toiminnasta.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Direktiivin 2008/55/EY kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2008/55/EY 1 päivästä tammikuuta 2012.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä maaliskuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. SALGADO